

ning. Bogen dækker da også et stort og relevant område indenfor både matematik og statistik, det relativt lille sideantal til trods. Behandlingen bliver derfor ret kortfattet, ja sine steder så kortfattet, at man fristes til at kalde bogen en kommenteret formelsamling.

Bogen består af 14 kapitler, hvoraf de syv første behandler funktionslæren, differential- og integralregningen. Da Hanes forudsætter forkundskaber, der svarer til matematisk studentereksamen, forekommer det vel meget at ofre næsten halvdelen af bogen på disse områder, navnlig da bogen er tænkt som lærebog for studenter og ikke som håndbog for folk, der ønsker at friske tidligere erhvervede kundskaber op. De følgende fem kapitler behandler rækker og sandsynlighedsfordelinger, matrixregning, lineær programmering og simplexmetoden samt mængdelære. De to sidste kapitler omhandler visse centrale statistiske begreber og forsøgsplanlægning.

Det er svært at se, hvem der egentlig kan have glæde af denne bog. Selv om det ikke er rimeligt at forlange formalia opfyldt, da målsætningen ikke er formel matematisk analyse, men at bringe en række metoder, der kan anvendes indenfor et bestemt område, er bogen for kortfattet, springende og usystematisk til at kunne tjene som lærebog til selvstudium eller undervisning. Der findes bedre egnede bøger til dette, og herefter er bogen egentlig unødvendig, da den ikke bringer noget væsentligt nyt. Det skal dog nævnes, at den indeholder en række gode eksempler på anvendelser.

Helge Hammerich.

Svend Jensen: Regnskabsanalyse. Nyt Nordisk Forlag, København 1962. 3. udg. Kr. 12,50.

I slutningen af 1961 udkom på Nyt Nordisk Forlag 3. udgave af Svend Jensens Regnskabsanalyse.

Ved vurderingen af en sådan bog vil

anmelderens betragtninger ofte være påvirket af, hvilket forum forfatteren har tænkt at henvende sig til.

I bogens forord angives, at bogen anvendes ved undervisning ved bl. a. Danmarks tekniske Højskole og Den grafiske Højskole, og at fremstillingens hele oplægning og form skulle gøre den velegnet til selvstudium for de kredse indenfor erhvervslivet, der beskæftiger sig med regnskaber og derfor har behov for en grundlæggende orientering i den moderne regnskabsanalyses problemer.

Der har været skrevet mange bøger om regnskabsanalyse. Nogle er skrevet med bestemte formål og kan derfor være vanskelige at læse for andre end dem, der er specielt interesserede i disse formål, medens andre har lidt af svagheder og mangler, som gjorde dem mindre værdifulde.

Med Svend Jensens bog er der afhjulpet et savn hos den brede del af læserkredsen, som, uden at have regnskabsvæsen og regnskabsanalyse som fag, har interesse i at få kendskab til denne problemkreds.

Med hensyn til regnskabsanalysens indhold og teknik følger den det traditionelle mønster, men den har det fortrin for mange andre tilsvarende publikationer, at den ikke blot er skrevet i særdeles letforståeligt sprog, men at den også giver eksempler på, hvilke årsager der kan have medført en bestemt udvikling i virksomheden.

Men bogens særlige værdi ligger måske især i dens to første afsnit. Regnskabsanalysens formål og former og regnskabsanalysens forudsætninger.

Det er gavnligt, at det så kraftigt er understreget, at bedriftssammenligning i praksis – hvad enten det nu skyldes virksomhedernes regnskabssystemer eller deres uvilje mod offentlighed – er overordentlig vanskelig, og at forfatteren fremhæver tidssammenligning som noget relativt.

ning. Bogen dækker da også et stort og relevant område indenfor både matematik og statistik, det relativt lille sideantal til trods. Behandlingen bliver derfor ret kortfattet, ja sine steder så kortfattet, at man fristes til at kalde bogen en kommenteret formelsamling.

Bogen består af 14 kapitler, hvoraf de syv første behandler funktionslæren, differential- og integralregningen. Da Hanes forudsætter forkundskaber, der svarer til matematisk studentereksamen, forekommer det vel meget at ofre næsten halvdelen af bogen på disse områder, navnlig da bogen er tænkt som lærebog for studenter og ikke som håndbog for folk, der ønsker at friske tidligere erhvervede kundskaber op. De følgende fem kapitler behandler rækker og sandsynlighedsfordelinger, matrixregning, lineær programmering og simplexmetoden samt mængdelære. De to sidste kapitler omhandler visse centrale statistiske begreber og forsøgsplanlægning.

Det er svært at se, hvem der egentlig kan have glæde af denne bog. Selv om det ikke er rimeligt at forlange formalia opfyldt, da målsætningen ikke er formel matematisk analyse, men at bringe en række metoder, der kan anvendes indenfor et bestemt område, er bogen for kortfattet, springende og usystematisk til at kunne tjene som lærebog til selvstudium eller undervisning. Der findes bedre egnede bøger til dette, og herefter er bogen egentlig unødvendig, da den ikke bringer noget væsentligt nyt. Det skal dog nævnes, at den indeholder en række gode eksempler på anvendelser.

Helge Hammerich.

Svend Jensen: Regnskabsanalyse. Nyt Nordisk Forlag, København 1962. 3. udg. Kr. 12,50.

I slutningen af 1961 udkom på Nyt Nordisk Forlag 3. udgave af Svend Jensens Regnskabsanalyse.

Ved vurderingen af en sådan bog vil

anmelderens betragtninger ofte være påvirket af, hvilket forum forfatteren har tænkt at henvende sig til.

I bogens forord angives, at bogen anvendes ved undervisning ved bl. a. Danmarks tekniske Højskole og Den grafiske Højskole, og at fremstillingens hele oplægning og form skulle gøre den velegnet til selvstudium for de kredse inden for erhvervslivet, der beskæftiger sig med regnskaber og derfor har behov for en grundlæggende orientering i den moderne regnskabsanalyses problemer.

Der har været skrevet mange bøger om regnskabsanalyse. Nogle er skrevet med bestemte formål og kan derfor være vanskelige at læse for andre end dem, der er specielt interesserede i disse formål, medens andre har lidt af svagheder og mangler, som gjorde dem mindre værdifulde.

Med Svend Jensens bog er der afhjulpet et savn hos den brede del af læserkredsen, som, uden at have regnskabsvæsen og regnskabsanalyse som fag, har interesse i at få kendskab til denne problemkreds.

Med hensyn til regnskabsanalysens indhold og teknik følger den det traditionelle mønster, men den har det fortrin for mange andre tilsvarende publikationer, at den ikke blot er skrevet i særdeles letforståeligt sprog, men at den også giver eksempler på, hvilke årsager der kan have medført en bestemt udvikling i virksomheden.

Men bogens særlige værdi ligger måske især i dens to første afsnit. Regnskabsanalysens formål og former og regnskabsanalysens forudsætninger.

Det er gavnligt, at det så kraftigt er understreget, at bedriftssammenligning i praksis – hvad enten det nu skyldes virksomhedernes regnskabssystemer eller deres uvilje mod offentlighed – er overordentlig vanskelig, og at forfatteren fremhæver tidssammenligning som noget relativt.

Bogen beskæftiger sig – formentlig på grund af den kreds, den henvender sig til – udelukkende med analyse af det eksterne regnskab. Det er ikke usædvanligt, men det er velgørende, at vanskelighederne og usikkerheden ved at anvende årsregnskabet som basis for analyse bliver trukket frem og det bliver tilkendegivet, at tilbunds gående analyser kun kan foretages, hvis man også dykker ned i det interne materiale.

Svend Jensens bog fortæller ikke blot om, hvordan et redskab skal anvendes. Den angiver også redskabets begrænsninger og muligheder, og den vidner om en forfatter, der forstår den vanskelige kunst at mikse teori og praksis i en passende blanding.

Paul Lind.

Lawrence D. Miles: Techniques of Value Analysis and Engineering, McGraw-Hill Book Company, Inc., London, 1961, 267 s.

Der er mange måder at slå sig til ridder på. Forfatteren til denne bog har valgt en vej, der kort kan karakteriseres som den detaille i produktudviklingsarbejdet, der består i at rationalisere den enkelte dippetud. Det foregår efter forfatterens *værdianalyse*.

For hvert produkt eller produkt-del gælder det om at komme frem til en optimal værdi, der er defineret som de laveste omkostninger (målt i kroner), som man i køb eller produktion må give ud for at skabe et produkt med relevante brugs-egenskaber og relevante prestigeegenskaber. Det er altså i høj grad produktet, der gøres til en variabel, idet det behov, det skal dække, tænkes fastlagt og velkendt.

Analysen består i at svare på følgende spørgsmål:

1. hvad er produktet,
2. hvad koster det,
3. hvilken funktion har det,

4. hvilke andre midler kan udføre den samme funktion,

5. omkostningerne ved mulige alternativer.

Bogens hovedvægt ligger på en eksemplificeret besvarelse af punkt 4, hvor man på mere eller mindre systematisk vis stiller det inkvisitoriske spørgsmål til hver enkelt del: hvorfor sidder du egentlig her, kan du ikke erstattes af noget billigere, der udfylder samme funktion? Mange mennesker er blevet rige ved at specialisere sig i at kunne besvare sådanne spørgsmål, herunder formentlig bogens forfatter. For man må indrømme – med hele det case materiale, han serverer – at der er noget at gøre.

Man kunne så stille det spørgsmål, om den økonomiske sagkundskab i en virksomhed kan og bør stille disse fem spørgsmål. Hertil skal svares, at økonomien naturligt må komme til at levere data til pkt. 1, 2 og 5, og at hans næse for besparelser og aversion mod teknikerne vil kunne motivere adskillige dumme fornuftige spørgsmål under rubrik 3 og 4.

Erik Johnsen.

Robert Lekachman: A History of Economic Ideas. Harper & Brothers, Publishers, New York, 1959.

Dette er nærmest en leksikalsk fremstilling af den økonomiske teoris historie. Denne er i nærværende fremstilling knyttet til de enkelte forfatteres personer. Man får at vide noget om hver enkelt, inden hans livsværk refereres.

Første del (68 sider) behandler tiden fra det gamle Grækenland op til og med merkantilismen. Det er klart, at der ikke levnes megen plads til vore gamle venner Platon, Aristoteles, Xenofon, den hellige Sct. Thomas af Aquinas m. fl.

Anden del (158 s.) dækker den såkaldte klassiske periode, begyndende med Smith og gående over Bentham, Malthus, Ricardo og Mill til og med Marx.

Tredje del (102 sider) giver atter sær-